

støttede paa den Omstændighed, at der ikke med Ansøgeren angaaende hans Antagelse som 1ste Maskinist i „Villemoes“ var blevet oprettet nogen Kontrakt, hvilken derhos for at være gyldig havde maattet indsendes til Ministeriets Approbation. Om end nu vistnok det af Retten antagne Resultat maa anses for velbegrundet, finder Udvalget dog, at Billighedshensyn tale for at komme Ansøgeren Noget til Hjælp, og Udvalget skal derfor foreslaa Andragendet henvist til Finansministeren.

38. S Anledning af, at Finansministeren ved 2den Behandling af Finansloven for 1871—72 i Folkethinget forvarede Ansættelsen af en Kalkulator ved Livsforsikringsanstalten af 1871 bl. A. ved at oplyse, at det for et Par Aar siden var blevet opdaget, at der for 10 Aar siden var begaaet en Regnefeil ved Anstalten, der var bleven overset af den daværende matematikkyndige Direktør og havde paaført Anstalten et Tab af ca. 4000 Rd., har Professor Ludv. Doppermann som den paagældende matematikkyndige Direktør i et til Folkethinget stilet og til Finansudvalget henvist Andragende anmodet om, at de nærmere Omstændigheder ved hele denne Sag maatte blive oplyste og Resultatet af disse Oplysninger offentliggjort paa passende Maade.

Udvalget har troet at burde efterkomme denne Anmodning og skal, efter at have fra Finansministeren modtaget de fornødne Oplysninger, meddele Følgende: Ved den Opgjørelse, som i Løbet af Aaret 1869 blev foretagen i Henseende til Status af Livrente- og Forsørgelsesanstalten af 1842 samt Livsforsikringsanstalten blev det opdaget, at der i Aaret 1862 ved samtidig Erhvervelse af 6 i 10 Aar opstode Livrenter, hver paa 100 Rd., til tre forskellige Personer, Børn af samme Mand, var begaaet een og samme Regningsfeil, der havde tilfølgende, at Livrente- og Forsørgelsesanstalten i 8 Aar havde haft en aarlig Indtægt af 441 Rd. 12 Sk. mindre, end den burde have haft, og fremdeles i to Aar vilde faa en saameget mindre Indtægt. Direktionens daværende Medlem, Professor Doppermann, meddelte strax den øvrige Direktion, at denne Feil var begaaet, at Ansvar for den begaaede Feil paahvilede ham, og at han erkjendte sig pligtig til at bære alle Følger deraf. Kammeradvokaten, hvis Erklæring i denne Anledning blev indhentet, udtalte imidlertid, at et saadant personligt Erstatningsansvar ikke kunde antages lovlig at paahvile Professor Doppermann, der ved i sin Tid at overse den begaaede Regningsfeil ikke kunde siges at have gjort sig skyldig i nogen grov Forsømmelse eller Stjodsløshed, og i Henhold til denne Erklæring vilde de øvrige Medlemmer af Direktionen have indstillet til Finansministeren at frafalde Krav paa Erstatning ligeoverfor Professor Doppermann, hvis ikke denne selv havde udtalt Duffet om, saavidt det stod til ham, at skaffe Anstalten fuld Erstatning for det Tab, som den ved hans Regningsfeil havde lidt. Som Erstatning tilbød derfor Professor Doppermann under 1ste April 1870 at levere en Udvæjning af de 3 eller flere i de daværende Anstalter erhvervede Erfaringskræfter om Dødeligheden, der vilde være at lægge til Grund for den nye Anstalt, og i dette Tilfælde paa egen Bekostning at foretage en Reise til England, for der om muligt at faa løst endel Problemer, der staa i Forbindelse med Tarifberegningen. Dette Tilbud — om hvilket Direktionens øvrige Medlemmer erklære, at Værdien af den stillede Opgaves Løsning ikke lader sig bestemme i Penge, men at det maatte anses for en meget beskednen Burdering, naar den Fordel, som den nye Anstalt deraf vilde kunne drage, sættes lig med det Tab, som ved Professor Doppermanns Feilregning er voldet Anstalten — blev modtaget og er senere blevet indfriet af Professor Doppermann.

39. Arbejdsmand Andreas Peter Petersen i Sønderborg ansøger om Invalidunderstøttelse. Ansøgeren gjorde i sidste Krig Tjeneste som Menig ved 20de Bataillon